

НОВИНИ ЕНЕРГОКОМПАНІЇ

ЕНЕРГОАТОМ ТА УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЙ УКЛАЛИ ДОГОВІР ПРО ПАРТНЕРСТВО ТА СПІВРОБІТНИЦТВО

8 травня керівник АТ «НАЕК «Енергоатом» Петро Котін та ректор Українського державного університету Костянтин Сухий підписали важливий договір, який відкриває нові перспективи для розвитку енергетичної галузі.

Угода сприятиме вдосконаленню системи підготовки фахівців та надасть можливість ефективно поєднувати теоретичні знання з практичним досвідом. Сторони співпрацюватимуть у напрямках проведення профорієнтаційних заходів, організації стажувань та практики для студентів, впровадження дуальної освіти, організації наукових і науково-технічних конференцій, участі у науково-дослідній роботі.

За словами ректора Українського державного університету, енергетична незалежність України неможлива без висококваліфікованих фахівців у сфері ядерної енергетики. «Наш університет відкритий до співпраці та зацікавлений у підготовці майбут-

ніх атомників. Спільно з Енергоатомом ми залучатимемо перспективних студентів, які прагнуть змінювати світ через науку, безпеку та інновації», – сказав Костянтин Сухий.

«Одне з ключових завдань НАЕК «Енергоатом» – подбати про майбутнє атомної енергетики України та залучити випускників до професійної підготовки, щоб вони стали висококваліфікованими фахівцями компанії. Ми потребуємо молодих спеціалістів, які доєднаються до реалізації масштабних атомних проєктів, спрямованих на забезпечення енергетичної безпеки та незалежності країни», – зазначив Петро Котін.

За матеріалами НАЕК «Енергоатом»

ВОЛОНТЕРСТВО

ВАНТАЖНИЙ АВТОМОБІЛЬ МАРКИ «FІАТ» ВІД КОЛЕКТИВУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС – ДЛЯ ЗСУ

12 травня вчергове атомники Хмельницької АЕС за власні кошти придбали та передали захисникам на фронт вантажний мікроавтобус. Автомобіль марки «Fiat» отримав повне технічне обслуговування, нову фарбу та додатково був оснащений комплектом літніх шин. Військовослужбовці Сил спеціальних операцій висловили подяку керівництву та колективу філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом» за допомогу та розуміння потреб захисників.

Транспортний засіб був закуплений волонтерами ГО «Енергія наших сердець» за власні кошти працівників Хмельницької АЕС, які атомники щомісяця донатять на допомогу військовим. Тільки разом переможемо!

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 5 по 12 травня 2025 року

Викиди	ГДВ, %	Гамма-фон	мкЗв/год	Гамма-фон	мкЗв/год
		м. Нетішин	0,09	с. Межиріч	0,09
ДІН	0,0048	м. Славута	0,07	с. Білотин	0,09
ІРГ	0,0675	м. Острог	0,08	с.мт Мізоч	0,09
ЙОД*	0,0009	с. Ст. Кривин	0,09		

* – сума радіоактивних ізотопів йоду.

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

ЛЮДИ АТОМА

КАТЕРИНА ЛЕШКЕВИЧ: «ЩАСЛИВА, ЩО ЖИВУ СВОЄ ЖИТТЯ»

Катерина Лешкевич, інженерка ВТС

ДИНАСТІЯ АТОМНИКІВ

Батьки Каті приїхали працювати на ХАЕС ще у 80-ті роки минулого століття. Дівчинка в Нетішині пішла до першого класу місцевої школи, потім вступила до Київського авіаційного університету (нині – Київський університет цивільної авіації). Мама й тато Максима Лешкевича – будівельники, їхніми руками зводилася Хмельницька АЕС. Тому ці дві родини заклали фундамент своїм дітям для майбутнього щасливого життя. І Катерина, і Максим після закінчення столичних вишів (Максим Лешкевич – випускник Київського політеху) не лишилися в столиці, а обоє повернулися додому, щоб поєднати свої долі і продовжити справу батьків.

У 2003 році Катерина влаштувалася молодим спеціалістом на ХАЕС, і ось уже 22 роки сумлінно трудиться інженером у відділі техніко-економічного планування і обліку виробничо-технічної служби філії «ВП ХАЕС». Чоловік Максим Лешкевич очолює лабораторію відділу ядерної безпеки Хмельницької АЕС. Катерина із самого початку працює в одному колективі і каже, що за ці роки він для неї – як друга сім'я: «Мені дуже пощастило з колективом, бо він дружний, згуртований. Нас у відділі восьмеро, і кожна із колег – особистість, тому завжди є безліч тем для розмов. Хтось любить спорт, хтось – рукоділля, хтось – створення домашнього затишку. Отож часто зустрічаємося поза роботою, щоб досхочу поспілкуватися. Так, ми різні, проте усі, як то кажуть, на одній хвилі».

Катерина Іллівна займається розрахунками виробництва електроенергії, постійно самовдосконалюється професійно, читає відповідну літературу, цікавиться інформацією, що стосується її обов'язків. За стільки років її робота відточена до найменших нюансів, проте вона переконана, що вдосконалення не має меж. А такі риси жінки, як відповідальність, акуратність, уважність лише сприяють цьому.

СПОРТ – НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА ЖИТТЯ РОДИНИ

Не роботою єдиною живе родина Лешкевичів. Енергію драйву витрачають на спільне хобі – спорт. Обоє займаються бігом. Катя розповідає, що саме завдяки чоловіку вона доєдналася до цього заняття. Раніше, ще у школі, займалася в секції легкої атлетики, потім відвідувала фітнес-клуб, а коли почалася пандемія коронавірусу і зали зачинилися, родина вирішила бігати разом. Залучили й дітей. Двічі на тиждень вони тренуються, переважно на вихідних. У неділю збираються місцевим спортивним клубом однодумців і за будь-якої погоди підкорюють міські та лісові маршрути. «Для бігунів не буває поганої погоди, бувають погані кросівки, – жартує Катерина. – Серед нас є різні спортсмени: хтось бігає дистанцію на 5 км, інші – на 10 і на 20. Бігаємо різними маршрутами, переважно це міські та приміські локації, лісові траси. Мій особистий подоланий максимум – 18 км. Тренувалася й на 21 км бігати, проте завдала травма ноги подолати цю дистанцію».

Катерина Лешкевич уже понад 20 років працює інженером виробничо-технічної служби філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом». І майже 20 років віддає тепло свого материнського серця двом донькам та сину. А ще ця жінка – справжня берегиня, адже усі ці роки разом із чоловіком Максимом Лешкевичем, начальником лабораторії відділу ядерної безпеки Хмельницької АЕС, підтримує сімейне вогнище. Бо саме міцна українська родина з патріотичними та моральними цінностями є найбільшим скарбом України.

Катерина з Максимом беруть участь практично в усіх марафонах та забігах, які організовує Хмельницька АЕС. І отримані медалі мають чільне місце серед сімейних реліквій. «Мені дуже подобаються наші заходи, бо вони чітко сплановані й гарно організовані, а це складний процес – продумати усе до дрібниць: яким маршрутом бігти, щоб не травмуватися, де переодягнутися, помитися, відпочити, поїсти. У нас на ХАЕС, до слова, дуже смачно годують. Кажу це з власного досвіду, бо маю з чим порівняти. Наші кухарі – найкращі! Вдячна організаторам, зокрема молоді ХАЕС, що беруться за все це. Велика подяка керівництву енергопідприємства, яке приділяє значну увагу спорту та підтримує такі ініціативи. Я – за здоровий спосіб життя і дуже радію, коли поруч є багато однодумців», – ділиться співрозмовниця.

Нині, за словами жінки, долучатися до спортивних подій в рази почесніше та відповідальніше, бо вони організовані з найголовнішою метою – благодійною, аби допомогти українським захисни-

Подружжя Лешкевичів – постійні учасники благодійних забігів

Родина Лешкевичів

кам. Тому Лешкевичі – постійні учасники благодійних забігів у Нетішині, Вараші, Південноукраїнську, Львові, Києві.

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬК НАГАДАВ ПРО КРИМ

Останні змагання у послужному списку Катерини і Максима – благодійний забіг «Gard Trail 2025», який нещодавно проводився в Південноукраїнську. Обоє пробігли по 11 кілометрів. Катя розповідає, що було насправді важкувато долати дистанцію (особливо підйоми висоти), бо стояла доволі спекотна погода, та й місцевість зовсім інша. Навколо Нетішина – ліси, тому наші спортсмени звикли до таких трейлів. А біля Південноукраїнська – скелясті маршрути, з піском та камінцями. Проте усі незручності зникають, коли бачиш красу Південного Бугу. Ріка зачаровує – такі краєвиди мальовничі, що важко очі відвести.

«Біжу стежкою, навколо трава підсохла, акації розкинулися, підйоми скелясті.

Мені одразу серце защемило і сльози на очі навернулися. Усе нагадало наш український Крим. Свого часу ми з чоловіком та друзями стільки разів у гори підіймалися. Друзі тоді були інструкторами з підйому в горах, тепер захищають Батьківщину на фронті. Нещодавно збирали товаришу на авто. Навіть не уявляю, як можна тут, у тилу, не підтримувати захисників, які не пускають ворога у твій рідний дім?» – розмірковує Катерина.

Сьогодні кримські гори замінили Карпати, сім'я любить і вміє сплавлятися по річках на байдарках. Роблять це разом з дітьми течіями Південного Бугу, Тетерева, Горині. Але це активне життя завмерло з початком повномасштабної війни. Тепер тренування та змагання набули іншого сенсу – благодійності.

ЛЯЛЬКИ ЯК ОБЕРЕГИ ТА МЕДИТАЦІЯ

А ще свій вільний час Катерина Лешкевич присвячує народженню... ляльок. Це витончені Барбі та українські берегині-мотанки. Створивши своїх ляльок, майстриня і побут їм облаштовує: виготовляє будиночки, меблі, посуд. Жінка веде й сторінку відповідну у соцмережах.

Катя розповідає, що мистецькі благодійні івенти теж дуже надихають її: «У нас на ХАЕС багато заходів проводиться, є до чого долучитися та допомогти захисникам. Наприклад, конкурс ляльок-мотанок одразу привернув мою увагу. Це цікава подія, таке я люблю. Завжди знаходжу можливість поспілкуватися з творчими талановитими людьми, можна чомусь навчитися та взяти собі до уваги. А ще це можливість краще пізнати свої традиції та звичаї, зазирнути у родові коріння, пригадати історію України».

А Барбі мисткиня почала виготовляти, бо старша донька виявила бажання знімати монтувати мультфільми про ляльок. Будиночки та їхнє начиння теж виготовляє з цією метою. Каже, що заняття з ляльками – це своєрідна психотерапія та меди-

тація, щоб перезавантажитися. Позбутися поганих новин, сумних думок, тривожності на душі.

Про те, що Катерина – творча натура, свідчить ще одне її захоплення – співи. Нещодавно жінка з подругою записалася і відвідує студію вокалу для дорослих.

«МИ – ЗВИЧАЙНА ЩАСЛИВА СІМ'Я»

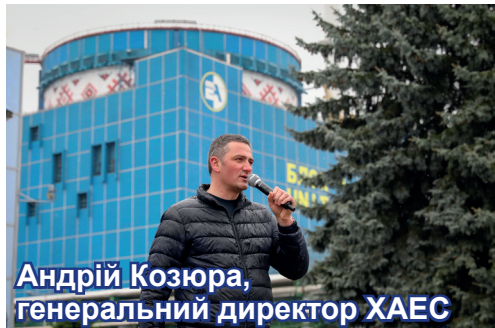
Катерина з Максимом виховують трьох дітей: старшу доньку Марію (вже студентка), середнього сина Юрія та наймолодшу Анастасію. Молодші діти навчаються у Нетішинській гімназії «Ерудит». Юрій теж захоплюється спортом, раніше займався ліпленням, Анастасійка дуже артистична, любить співати й танцювати. Батьки власним прикладом показують дітям, що життя – це рух і вибір. Потрібно прагнути до чогось цікавого, нового, розвиватися, шукати себе. Не можна сидіти, склавши руки. І у них це виходить, бо батьки мотивують, спрямовують, підтримують і, найголовніше, безумовно люблять. Разом їм подобається подорожувати Україною, відвідувати історичні замки та фортеці. Серед місць, які вразили, Катерина називає Луцьк, Тернопільщину і Львівщину, Карпати. Саме там познайомилися з прекрасними музеями, побачили побут старовинного села під відкритим небом. Як і кожна родина, цінують сімейні традиції, мають свої правила та статут.

«Я не сувора мама, хоча часом намагаюся нею бути. Однак – ні, не виходить. Наші діти такі різні. Емоційні, непосидючі, енергійні. Тому у кожного є свої обов'язки, наприклад прибирання. Готую я прості, поживні страви, не люблю, коли процес куховарства займає більше часу, ніж споживання їжі. Тому маю у господарстві кухонних помічників: мультиварку, комбайн тощо», – розповідає Катерина.

Вона переконана, що найголовніше, що можуть зробити батьки для своїх дітей, – навчити їх жити самостійно. У родині Лешкевичів ніколи не виникало бажання виїхати кудись із рідної України через війну. Тому й мріє Катя про Перемогу та мир, про щастя та здоров'я своїх дітей, рідних та близьких людей. Отакі звичайні мрії міцної української сім'ї: «і під сонцем, і під зливами ми живемо, щоб бути щасливими». Бо час – це цінний і обмежений ресурс.

Тетяна Степанюк

РОДИННІ ЦІННОСТІ: ПОНАД 78 ТИС. ГРН – НА РЕАБІЛІТАЦІЮ ВІЙСЬКОВОГО

Андрій Козюра,
генеральний директор ХАЕС

Родина – це джерело сили кожного енергетика Хмельницької АЕС. Саме з родини бере початок нація, держава, адже цінності, закладені з народження, – фундаментальні, і саме вони сьогодні спонукають боронити від ворога рідну землю. На цьому, відкриваючи велопробіг «З Україною в серці», наголосив Андрій Козюра, генеральний директор Хмельницької АЕС: «Дякую всім, хто шанує державні цінності, та кожному, хто приєднався до сімейного заходу. Адже всі наші благодійні ініціативи спрямовані на підтримку українських захисників». Івент, що пройшов напередодні Дня матері та Міжнародного дня сім'ї, об'єднав різні покоління атомників, адже щастя, безпека та добробут сім'ї – це головний стимул щоденної безаварійної роботи енергетиків.

«Мирний сон ваших родин можливий завдяки тим хлопцям, які на передовій. Наша допомога ЗСУ і те, що попри негоду працівники Хмельницької АЕС вийшли на старт, – це чергова демонстрація того, що Україну не зламає жоден ворог, що ми єдині і сильні», – звернувся до колективу голова ППО ХАЕС Михайло Гук.

Об'єднані родинними цінностями, заради допомоги пораненому бійцю, батьки з дітьми, стартувавши від адміністративно-побутового корпусу ХАЕС, мальовничими місцями рідного міста рушили до

ХАЕС КННРР

На старті велопробігу «З Україною в серці»

управління соціальних об'єктів ХАЕС. На старт велопробігу «З Україною в серці» зважився вийти і Дмитро Іваненко, інженер з ремонту цеху теплової автоматики та вимірювань, з шестирічною донькою Соломією. Каже, що неодноразово брав участь у подібних заходах, проте раніше Соломія їхала з ним на одному велосипеді, а того дня вперше пересіла на власний байк. Попри негоду дівчинка впевнено долала маршрут, відчувачи сильну підтримку батька, а він для неї здатен, як і кожен батько України для своєї дитини, прихилити небо.

Саме на майданчиках управління соціальних об'єктів розпочався другий етап спортивного дійства – сімейні перегони. Родинні команди змагалися у шпритності та кмітливості, виконуючи цікаві

завдання, які підготувала для них організація молоді ППО ХАЕС спільно з Хмельницькою АЕС згуртувала атомників навколо родинних цінностей: зранку енергетики разом з дітьми вийшли на старт велопробігу «З Україною в серці», а по обіді об'єдналися в родинні команди під час благодійного заходу на підтримку ЗСУ «Сімейні перегони». Спільними зусиллями вдалося зібрати понад 78 тис. грн, які будуть спрямовані на лікування та реабілітацію військового – брата працівника ХАЕС, який під час виконання бойового завдання отримав важкі поранення.

За підсумками сімейних змагань команда «Турбо» посіла третє місце, команда «Джоуль» стала другою. Проте найспритні-

шою виявилася команда «Котики» – сім'я Бряничків. «Змагання проходили за непростих погодних умов, але варто зазначити, що кожен такий захід наближає нашу Перемогу. Ми дякуємо організаторам, наша сім'я й надалі буде долучатися до благодійних ініціатив Хмельницької АЕС», – поділилася емоціями родина Бряничків, переможці сімейних перегонів.

Під час заходу кожен мав змогу пригоститися рибною юшкою, смаколиками, а також відвідати профорієнтаційну виставку за участю нацгвардійців, поліцейських та рятувальників.

Благодійний сімейний захід об'єднав нетішинців та зібрав понад 78 тис. грн. Кошти будуть спрямовані на лікування та реабілітацію військового – брата працівника ХАЕС, який під час виконання бойового завдання отримав важкі поранення. «Дякую всім, хто долучився до благодійної ініціативи. Дякую організації молоді ППО ХАЕС за злагоджену роботу та хороше проведення. Цей захід дозволив нам згуртуватися та допомогти нашим військовим. Разом до Перемоги», – звернувся до учасників Костянтин Кічан, в.о. заступника генерального директора з персоналу.

Родинний благодійний захід, проведений Хмельницькою АЕС, продемонстрував згуртованість та єдність колективу атомників, які спрямували тепло своїх сердець та матеріальну підтримку на допомогу ЗСУ.

Лариса Власюк
Фото Сергія Цимбаліста

Родина Бряничків –
переможці сімейних перегонів

СПОРТИВНІ ЗДОБУТКИ

ЮНІ СКЕЛЕЛАЗИ З НЕТИШИНА – СЕРЕД КРАЩИХ У КРАЇНІ

Вихованці спортивного клубу «Вершина» під керівництвом працівника Хмельницької АЕС Олександра Веремійчука здобули призіві місця на молодіжному чемпіонаті України зі скелелазіння. Перші місця, виконання спортивних нормативів та участь у фіналах – результат наполегливої праці дітей та тренера.

У Києві завершився молодіжний чемпіонат України зі скелелазіння, який зібрав сильніших спортсменів з усіх кутків країни. Серед переможців – і представники нетішинського клубу «Вершина». Захар Аверкієв виборов перше місце в болдерингу та друге місце у двоборстві, Вікторія Мучак здобула третє місце в болдерингу, четверте – у двоборстві та виконала норматив кандидата у майстри спорту України. П'ятеро нетішинців вийшли у фінал.

ОЛЕКСАНДР ВЕРЕМІЙЧУК: СПОРТ І ЗДОРОВ'Я – ЦЕ НАШ ПРІОРИТЕТ

Начальник дільниці енергоремонтного підрозділу Олександр Веремійчук уже багато років поєднує роботу на Хмельницькій АЕС із спортивним вихованням підліткового покоління. Він понад 15 років тренує юних скелелазів. Ми поспілкувалися з паном Олександром, аби дізнатися, як йому вдається поєднувати основну роботу з тренерською діяльністю, які виклики постають перед дітьми та які плани має «Вершина» на майбутнє.

– Розкажіть, будь ласка, про свою діяльність на атомній електростанції, чим займаєтесь?

– Я працюю на Хмельницькій атомній електростанції вже 34 роки. З них 26 років очолюю дільницю з ремонту обладнання енергоремонтного підрозділу. Це відповідальна й важлива справа – від нашої роботи залежить надійність і безпека всієї системи. За ці роки я пройшов шлях від звичайного спеціаліста до керівника, і сьогодні маю змогу не лише виконувати завдання, а й навчати молодих працівників, передавати їм досвід.

– Чи допомагають вам знання, здобуті на основній роботі, у вашій позаробочій діяльності – або навпаки?

– Безумовно. На роботі я навчився системності, точності, відповідальності. Ці ж якості необхідні й у спорті, особливо в тренерській справі. Водночас спорт для мене – це не просто хобі, а втілення давньої мрії. З дитинства я захоплювався фізичною активністю: займався футболом, хокеєм, мріяв стати тренером. Але доля склалася так, що я обрав іншу професію. Проте з роками з'явилася можливість поєднувати роботу й улюблену справу. Тепер я очолюю спортивний клуб, треную дітей і реалізую ту мрію, яка жила в мені з юності.

– Як вам вдається поєднувати відповідальну роботу на ХАЕС та тренерську діяльність у спортивному клубі?

– Це питання дисципліни та внутрішньої мотивації. Якщо любиш те, що робиш, – знаходиш час і сили. Хобі дає мені енергію, надихає. Це моє місце сили. Коли я бачу, як розвиваються діти, як вони ростуть фізично й духовно – розумію, що ця справа важлива

не лише для мене, а й для суспільства.

– Як почалася ваша історія зі скелелазінням і створенням клубу?

– Це сталося близько 15 років тому. Я тоді активно займався спортом і колега, Михайло Ковальчук, запропонував поїхати в похід до Криму разом із дітьми. Там ми випадково стали свідками тренувань на скелях – це справило сильне враження. Ми теж вирішили спробувати, і це заняття захопило. Повернувшись додому, задумались над тим, щоб розвивати скелелазіння у нашому місті. Так з'явився клуб «Вершина».

– Чому ви вирішили працювати саме з дітьми?

– Бо діти – це майбутнє. З ними цікаво й відповідально. Ми тренуємося чотири рази на тиждень. У літній період виїжджаємо на природу, влаштовуємо походи, тренування на скелях. Це не лише спорт, це виховання сили волі, командного духу, любові до природи. До нас приєднуються й батьки – така підтримка надихає. Ми всією спільнотою формуємо здорове, активне середовище.

– Які цінності ви намагаєтесь прищепити дітям через спорт?

– Передусім – наполегливість, цілеспрямованість, повагу одне до одного. Ми вчимо дітей працювати, не здаватися, долати труднощі. Адже у спорті, як і в житті, перемагають не ті, кому все легко дається, а ті, хто готовий працювати на межі можливостей. Іноді діти буквально «висять на пальцях до крові», але не здаються, бо горять бажанням досягти мети.

– Як ви підтримуєте дітей, яким важко, або які хочуть кинути тренування?

– Потрібен індивідуальний підхід. У кож-

Тренер Олександр Веремійчук
готує скелелазів до перемог

ної дитини свій характер, свої страхи й труднощі. Але якщо вдається знайти правильні слова, підтримати, розкрити потенціал – дитина починає вірити в себе. Ті, хто залишаються і працюють, завжди дають результат. Їм доводиться тренуватися, коли інші гуляють на вулиці, але саме така самовідданість веде до перемог.

– Який із моментів змагань вам запам'ятався найбільше?

– Особливо згадується поїздка до Чехії, де наш учень Володимир Соболев посів друге місце. Ми тренувалися там два тижні і на завершення взяли участь у міжнародних змаганнях. Це була велика подія для всієї команди. Суддівство – на високому рівні, організація – бездоганна. І головне – наші діти змогли показати себе гідно. Це підтвердило, що ми працюємо в правильному напрямку.

– Що для вас означають перемоги ваших вихованців?

– Це емоції, відповідальність, натхнення. Особливо зараз, коли непрості часи, коли триває війна, дуже важливо знаходити точки світла. І спорт для нас – така точка. Перемоги наших дітей – це доказ того, що навіть у складних умовах можна досягати великих цілей.

– Які ваші подальші плани щодо клубу «Вершина»?

– Ми будемо працювати далі, розвиватися, розширювати напрямки, залучати нових дітей. Хочемо ще більше виїзних тренувань, нових змагань, нових перемог. Спорт і здоров'я – це наш пріоритет. І я впевнений, що попереду чекає багато яскравих історій.

Анна Тихоліза, студентка 4 курсу університету «Львівська політехніка»

ПРО СТАН НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА ЗА КВІТЕНЬ 2025 РОКУ

За даними досліджень рівень води в р. Горинь (над рівнем Балтійського моря) у квітні 2025 року протягом місяця змінювався від 192,54 до 192,53 метра (мінімальне значення – 192,50 м; максимальне значення – 192,56 м; середнє – 192,53 м).

Температура води в р. Горинь у квітні 2025 року протягом місяця змінювалась від 9,3 °С до 15,6 °С (мінімальне значення – 6,7 °С; максимальне значення – 17,2 °С; середнє – 11,5 °С).

Витрати води в р. Горинь протягом квітня 2025 року змінювались від 6,49 до 5,99 м³/с (мінімальне значення – 5,77 м³/с; максимальне значення – 6,75 м³/с; середнє – 6,25 м³/с).

Загальний стік р. Горинь за квітень 2025 року склав 16,2 млн м³ (квітень 2024 року – 29,7 млн м³).

Рівень води водойми-охолоджувача (при проектному рівні 203,00 метри над рівнем Балтійського моря) у квітні 2025 року протягом місяця змінювався від 202,60 до 202,71 метра (мінімальне значення – 202,60 м; максимальне значення – 202,72 м; середнє – 202,66 м).

Площа дзеркала водойми-охолоджувача на кінець місяця склала 19,582 км², об'єм води – 112,093 млн м³.

Температура води у водоймі-охолоджувачі протягом місяця змінювалась від 11,7 °С до 17,4 °С (мінімальне значення – 7,8 °С; максимальне значення – 18,6 °С; середнє – 12,7 °С).

Дані хімічного аналізу якості води водойми-охолоджувача (р-н насосної станції додаткової води (НДВ) та річки Горинь (м. Нетішин, старий млин) у квітні наведені в таблиці.

Як видно з вищенаведених даних результатів хімічного аналізу, якість води водойми-охолоджувача у квітні за окремими показниками краща, ніж якість води річки Горинь.

Основні складові водного балансу водойми-охолоджувача Хмельницької АЕС представлені в таблиці.

Протягом квітня викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря здійснювалися відповідно до дозво-

лів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами. Перевищення затверджених нормативів гранично допустимих викидів забруднюючих речовин не було. Загальна інформація щодо обсягів викидів забруднюючих речовин наведена в таблиці.

За даними дослідження хімічного складу атмосферного повітря, проведеного персоналом еколого-хімічної лабораторії ВОНС, встановлено, що у квітні максимально разова концентрація окислів сірки на межі санітарно-захисної зони філії «ВП ХАЕС» (у районі м. Нетішина) склала <0,05 мг/м³ (<10,0 % від ГДК), максимально разова концентрація окислів азоту склала <0,02 мг/м³ (<10,0 % від ГДК).

Усього за квітень 2025 року випало 26,2 мм опадів. На підставі дослідження хімічного складу атмосферних опадів визначено, що значення рН (водневого показника) склало 7,35 одиниці рН.

Середньомісячна температура повітря у квітні становила «+10,0 °С» (максимальна середньодобова – «+18,2 °С», мінімальна – «-1,3 °С»).

Олександр Голод, начальник еколого-хімічної лабораторії ВОНС ХАЕС

Дані хімічного аналізу якості води водойми-охолоджувача (НДВ) та річки Горинь (м. Нетішин, старий млин)

Показник	Водойма-охолоджувач	р. Горинь
Твердість загальна, мг-екв/дм³	5,6	6,7
Масова концентрація кальцію - іонів (Ca²⁺), мг/дм³	78,16	100,20
Масова концентрація магнію - іонів (Mg²⁺), мг/дм³	20,66	20,66
Масова концентрація натрій - іонів (Na⁺), мг/дм³	77,8	14,7
Масова концентрація калій - іонів (K⁺), мг/дм³	12,0	4,8
Бікарбонати (HCO₃⁻), мг/дм³	305,0	311,1
Карбонати (CO₃²⁻), мг/дм³	3,0	0,0
Масова концентрація сухого залишку, мг/дм³	545	419
Масова концентрація сульфат - іонів (SO₄²⁻), мг/дм³	142,8	94,2
Масова концентрація амоній - іонів (NH₄⁺), мг/дм³	0,217	0,300
Масова концентрація нітрат - іонів (NO₃⁻), мг/дм³	0,90	3,74
Масова концентрація нітрит - іонів (NO₂⁻), мг/дм³	0,020	0,045
Масова концентрація фосфат - іонів (PO₄³⁻), мг/дм³	0,236	0,083
Масова концентрація нафтопродуктів, мг/дм³	0,030	0,025
Масова концентрація аніонних поверхнево-активних речовин (АПАР), мг/дм³	0,019	0,018
Масова концентрація заліза – іонів (залізо загальне), мг/дм³	< 0,100	0,170
Перманганатна окислюваність, мгО/дм³	8,48	3,20
Масова концентрація розчиненого кисню (O₂), мгО₂/дм³	10,44	10,68

Основні складові водного балансу водойми-охолоджувача ХАЕС

Показник	За квітень 2025 року	За квітень 2024 року
ПРИХОДНА ЧАСТИНА		
- акумуляція стоку р. Гнилий Ріг, млн м³	1,380	1,761
- забір води з річки Горинь у водойму-охолоджувач насосною станцією додаткової води, млн м³	2,500	1,615
- повернення води у водойму-охолоджувач з дренажного каналу насосною станцією фільтраційної води, млн м³	1,598	1,592
- скид очищених стічних вод, млн м³	0,268	0,237
ВИТРАТНА ЧАСТИНА		
- скид зворотних вод у р. Вілія (басейн р. Горинь), млн м³	не проводився	не проводився

Загальна інформація щодо обсягів викидів забруднюючих речовин

	За квітень 2025 року	За квітень 2024 року
Викинуто забруднюючих речовин (без CO₂), тонн	2,852	2,422
Викинуто CO₂, тонн	3,931	4,688

ЗДОРОВ'Я

КІР – НЕБЕЗПЕЧНИЙ ДЛЯ ЖИТТЯ

За повідомленням генерального директора Хмельницького обласного центру контролю та профілактики хвороб, головного державного санітарного лікаря Хмельницької області Миколи Габрикевича, з початку року в області не було зареєстровано жодного випадку кору, а на кінець квітня захворіло 18 осіб, 15 із них – діти. При цьому, переважна більшість дітей не були щеплені. Чи вакциновані дорослі, які захворіли, – встановити не вдалося.

Кір – це високозаразне вірусне захворювання. У середньому 1 людина, хвора на кір, може заразити від 12 до 18 незахищених людей. Хворіти можуть люди будь-якого віку: як діти, так і дорослі.

Вірус кору поширюється повітряно-крапельним шляхом. Кір – це серйозне захворювання, що може призвести до ускладнень, а інколи може бути смертельним.

Початкові симптоми недуги нагадують застуду: нежить, кашель та невисока температура. Очі стають червоними і чутливими до світла, на 3-7 день

температура може досягати 41 °С, висипка, яка триває 4-7 днів, починається на обличчі, а потім поширюється по всьому тілу. На яснах та внутрішній стороні щік можуть з'являтися невеликі білі плями.

Зазвичай симптоми кору з'являються через 10-12 днів інфікування.

У разі підозри на кір залишайтеся удома, уникайте контактів з іншими людьми, повідомте лікаря, попередьте про підозру всіх, з ким ви контактували останніми днями. Якщо захворіла дитина, повідомте адміністрацію школи чи садочка. Якщо

контактні люди не вакциновані від кору, їм потрібно зробити екстрене щеплення від цієї хвороби у сімейного лікаря та побути на карантині деякий час.

Специфічного лікування проти кору не існує, єдиний ефективний спосіб запобігти цьому захворюванню – вакцинація.

Вакцина КПК (кір, паротит та краснуха) – це комбінована вакцина, яка захищає від кору, паротиту та краснухи. Згідно з національним календарем щеплень України діти отримують щеплення бюджетним коштом в 12 місяців та 6 років. Вакцина КПК є безпечною та ефективною і має дуже

Кір: симптоми і профілактика

мало побічних ефектів (легкі реакції, такі як лихоманка, почервоніння або набряк у місці ін'єкції). Через 7-14 днів після вакцинації може розвинути неінфекційна легка висипка (схожа на кір). Вона зникає протягом 1-3 днів.

Для захисту від зараження рекомендується дотримуватися таких заходів, як миття рук, уникнення контакту з хворими та своєчасне звернення до лікаря.

Бережіть себе та будьте здорові!

Дарія Олійник, лікар-епідеміолог
Нетішинського відділення
Хмельницького обласного центру
контролю та профілактики хвороб
МОЗ України

Перспектива

«Перспектива» – інформаційний вісник Хмельницької АЕС. Видається на виконання ст. 10. «Права громадян та їхніх об'єднань на одержання інформації у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки» Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та на підставі ч.3 ст. 15 Закону України «Про медіа»

Розповсюджується безкоштовно виключно серед працівників Хмельницької АЕС та на території громад, які входять у 30-кілометрову зону спостереження Хмельницької АЕС.
2025©ВРГІЗМІ філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом»

Головний редактор Тетяна Степанюк, тел.: 6-37-84
Редактор Лариса Власюк, тел.: 6-37-85
Кореспондент Олександр Шустерук, тел.: 6-37-86
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua
Віддруковано у видавництві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15.
Тираж 1000 екз.

